

enhver Mand, som nærmede sig hende. Hun var ligesom Moderen pragtfuldt klædt og skamløst blot-tet, saadan som Hofmoden fordrede det; men hun syntes selv trykket af sin Halvnøgenhed og dæk-kede saa vidt muligt Barmen med sin Vifte.

Per havde kun akkurat haft Lejlighed til at bukke for hende ved Modtagelsen, og han var ikke en-gang sikker paa, at hun havde genkendt ham. Siden havde hun uafbrudt været belejret af uniformerede og fornemt udseende Kavalerer, og han havde til-sidst helt opgivet at nærme sig hende. Men under Koncerten greb han hende to Gange i at betragte ham i Smug, og at hendes Blik virkelig ikke helt tilfældig var kommen til at hvile paa ham, rø-bede hun selv den sidste Gang ved den hastige Maade, hvorpaa hun tog Øjnene til sig. Ja, Per mente be-stemt at kunne se, at hun blev lidt rød.

Da han ud paa Natten — i en let Champagne-rus — gik hjem fra Selskabet, snurrede det i hans Hoved af de dristigste Tanker. Skulde der her være en Chance for ham? . . . Han mindedes Onkel Heinrichs Fortælling om den fattige Østerriger i New York, der vandt den amerikanske Petroleum-konges Datter og nu var en af den nye Verdens regerende Pengefyrster. Den unge Pige her var Ar-ving til mindst halvtresindstyve Millioner. Halv-tresindstyve Millioner og en henrivende Brud! Det kunde nok friste til et Forsøg! . . . Snak! Vanvid! . . . Og dog! Han havde jo hidtil haft Lykken med sig i alt, hvad han for Alvor havde villet. Han havde endnu ikke gjort Ivans Profeti tilskamme: Kommer, ser, sejrer.

Rigtignok var der Hensynet til Jakobe — han havde ingenlunde glemt det, — og det var natur-ligvis en alvorlig Hindring. Men han vilde dog spør-